

JUDr. Květoslava Štorkánová,

advokátka zapsaná v seznamu vedeném Českou advokátní komorou pod č. osvědčení 3278,

Pohořelec 26/110, 118 00 Praha 1, 604 957 097, 220 515 405

kancelář Bělohorská ul. č. 276/9, 169 00 Praha 6, www.advokat-storkanova.cz

e-mail: storkan@volny.cz

Městský soud v Praze

Hybernská ul. č.18

111 21 Praha 1

Žalobkyně : ..., bytem ...,

provozovatelka nestátního zdravotnického zařízení v oboru kožního

lékařství, ...,

zastoupena JUDr. Květoslavou Štorkánovou, advokátkou

žalovaný: Úřad pro ochranu osobních údajů, Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7

ŽALOBA proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 28. února 2014 č. j. UOOU-06895/13-21, kterým byl zamítnut rozklad žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 4. prosince 2013, č.j. UOOU-06895/13-6 – s uložením pokuty 60 000,- Kč a povinností zaplatit 1 000,- Kč náklady řízení s petitem na zrušení obou těchto rozhodnutí

podle § 4 odst. 1 písm.a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního

Přílohy: plná moc advokátky

- rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 28. února 2014

č. j. UOOU-06895/13-21

I. Dne 6. 12.2013 bylo doručeno žalobkyni rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 4. prosince 2013, č.j. UOOU-06895/13-6, podle kterého jí byla uložena **pokuta ve výši 60 000,- Kč**+ povinnost zaplatit 1 000,- za správní řízení, a to za správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. h) zák. č. 101/2000 Sb. ochraně osobních údajů, který měl spočívat při odvážení odpadu dne 8.7.2013 v nálezu 68 listin tiskopisů „Denní pracovní záznam výkonů a ZUM“ z období 17. května až 14. června 2013 s osobními údaji pacientů, a to v odpadkovém pytlí u kontejnerů na tříděný odpad u Obecního úřadu v obci Horní Bezděkov.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně včas a ve lhůtě dne 18.12.2013 **podrobný rozklad** jako opravný prostředek k předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů, ve kterém žádala **zrušení této pokuty jako nepřiměřeně vysoké, případně její podstatné snížení**, a svoji žádost podrobně odůvodňovala závažnějšími případy, které byly žalovaným úřadem pokutovány mnohem nižšími částkami a dále, že již **došlo k organizační nápravě** a že k celé záležitosti došlo pochybením jejího zaměstnance díky nešťastné náhodě a jeho omylu.

Napadeným rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů jako orgánu odvolacího však byl tento rozklad žalobkyně proti prvnímu rozhodnutí žalovaného z a m í t n u t a povinnost žalobkyně uhradit nepřiměřeně vysokou pokutu ve výši 60 000,- Kč a uhradit náklady řízení ve výši 1 000,- Kč potvrzena.

Proti tomuto rozhodnutí již neexistuje žádný opravný prostředek.

Před vydáním napadeného rozhodnutí byla žalobkyni udělena procesní plná moc právní zástupkyni, advokátce JUDr. Květoslavě Štorkánové, která nahlédla do spisu. Napadené usnesení bylo již tedy zasláno žalovaným úřadem do datové schránky právní zástupkyně.

Žalobkyně podává proti tomuto rozhodnutí **ž a l o b u** v otevřené lhůtě dvou měsíců, neboť její právní zástupkyně obdržela napadené rozhodnutí do své datové schránky dne 3. 3. 2014.

II. Odůvodnění žaloby:

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu bylo zahájeno oznámením žalovaného Úřadu pro ochranu osobních údajů žalobkyni s výzvou ke sdělení a doložení veškerých opatření k zabezpečení osobních údajů ve smyslu § 13 odst. 1 zák. č. 101/2000 Sb., které bylo žalobkyni jako lékařce, fyzické osobě ..., zapsané v registru zdravotnických zařízení ..., doručeno dne 30. října 2013.

Žalobkyně na tuto výzvu žalovaného Úřadu pro ochranu osobních údajů sdělila, že k vyhození předmětných tiskopisů záznamů do odpadu došlo omylem jejího asistenta – zaměstnance ordinace ..., který složku záznamů určenou k likvidaci vyhodil do odpadkového kontejneru.

Jako opatření, které učinila k zabezpečení ochrany osobních údajů uvedla žalobkyně, že konkrétní zabezpečení, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, nebo k zneužití těchto osobních údajů na předmětných tiskopisech bylo jí přijato a provedeno již p ř e d projednávaným správním deliktem, tedy příkazem, že likvidace papírové dokumentace musí být provedena buď skartací nebo spálením v topném zařízení, které není k dispozici v ordinaci.

Po zjištění, že došlo k předmětnému omylu zacházením s materiály její ordinace zaviněním jejího zaměstnance, zpřísnila žalobkyně toto opatření, a to na naprosto jednoznačném příkazu likvidace jakékoliv papírové dokumentace či písemných materiálů existujících v souvislosti s ordinací a pacienty nebo vykazováním zdravotnických výkonů p o u z e s k a r t a c í skartovacím strojem s minimálním rozsahem vlákna rozdrcených listin, což je technicko – organizační opatření, tedy maximálně možné opatření, které může účastník řízení vynaložit k zajištění bezpečnosti likvidovaných materiálů.

Je zde však nutno opakovaně uvést, že předmětném případě n e j d e u předmětných nalezených listů papírových záznamů o zdravotnickou dokumentaci, ale pouze o pomocný materiál pro účtování výkonů ordinace pojišťovněm. V toto případě došlo k pouhému omylu ve třídění papírového materiálu určeného k likvidaci zaměstnancem žalobkyně, pana ..., který toto svoje pochybení popsal podrobně dne 31. 7. 2013 do protokolu sepsaném Obvodním oddělením Policie ČR Unhošť. Za toto pochybení byl panu ... snížen plat a podána výstraha s možností výpovědi podle platného zákoníku práce.

Pan ... měl jako zaměstnanec nestátního zdravotnického zařízení kožní ordinace žalobkyně na starosti veškerou administrativní činnost v ordinaci. Bohužel jeho omylem a nedopatřením se přihodilo, že do odpadu k odvozu odpadků se dostala mimo jiné do zavázaného pytle též předmětná složka papírů, která nebyla určena k likvidaci tímto způsobem, ale měla být skartována skartovacím strojem nebo zcela spálena ve výtopném zařízení, aby nebylo možno údaje na ní identifikovat s určitými osobami.

Tiskopisy, o které se jednalo, byla složka 68 listů formulářů „Denní pracovní záznam výkonů a ZUM (tj. Zvlášť Účtovaný Materiál – účetní položka dle zák. o účetnictví, kterou ... vzhledem k charakteru práce kožního lékaře nevykazuje) což jsou podklady pro pojišťovny, zpracovávané společností MEDICOM, a.s. a po jejím zpracování těchto dokladů jsou tyto listy vráceny lékařce, která je může skartovat, protože jsou to pouze pracovní materiály již zpracované.

Je nutno zde ještě zvlášť zdůraznit, že v žádném případě se u předmětných tiskopisů nejedná o zdravotnickou dokumentaci, která by byla povinně archivována podle vyhl. č. 98/2012 Sb. o zdravotnické dokumentaci, neboť předmětné tiskopisy „Denní pracovní záznam výkonů a ZUM“ nejsou u zdravotnickou dokumentací, ale pracovním materiálem pro vyúčtování zdravotnických výkonů a zdravotnických materiálů (sádra) zdravotním pojišťovnám. Proto se na tyto tiskopisy tato vyhláška nevztahuje.

Označení diagnóz je na těchto listech uvedeno pouze v kódech, které jsou zcela nepřístupné a nemají žádnou sdělovací schopnost, jedná se pouze o údaje pro podklady vyúčtování úkonů pojišťovnám a tyto kódy zná jenom lékař a účtující společnost MEDICOM a.s.

Pro objektivní posouzení věci je nutno uvést zde další velmi důležitou okolnost, že žalobkyně jako kožní lékařka ne léčí ve své ordinaci venerické choroby, tito pacienti jsou léčeni v jiných zařízeních, i název ordinace možná vedl k tomu, že žalobkyni byla za předmětnou událost vzniklou zcela ojedinělým nedopatřením a omylem zaměstnance lékařky uložena nepřiměřená pokuta a to vzhledem k objektivnímu posouzení závažnosti této události.

Žalobkyně denně sama kontroluje při odchodu z ordinace, zda je vše, co je nutno zlikvidovat, skutečně skartováno. Skutečná zdravotnická dokumentace je v ordinaci pro bezpečnost osobních údajů v ní uvedených zamčena a zajištěna technicky v možnostech nejlepších současných technických prostředků proti zneužití údajů jakoukoliv osobou v případě nežádoucího neoprávněného vniknutí do ordinace.

Je však nutno vzít v úvahu skutečnost, že žalobkyně je narozena v roce 1943 a téměř celý profesionální život pracuje jako kožní lékařka s tisíci pacientů, nikdy u ní za dlouhá léta nedošlo k žádnému problému s jakoukoliv písemností, tento případ je skutečně první a navíc byl zaviněn pouze ojedinělým pochybením jejího zaměstnance.

Zde je nutno posuzovat určitě nebezpečnost přestupku z hlediska subjektivního přístupu odpovědné osoby, kdy nebezpečí zneužití osobních údajů na předmětných

tiskopisech bylo skutečně minimální a došlo k němu zcela bez zavinění odpovědné osoby pochybením zaměstnance a to zcela bez jakéhokoliv úmyslu a naprosto ojediněle.

Ve srovnání s jinými publikovanými případy deliktů pro zákonu o ochraně osobních údajů a jejich velkou společenskou nebezpečností, kdy byly tyto delikty způsobeny úmyslně a vysloveně za účelem značného poškození osob, jejichž údaje byly zcela zveřejněny, kdy tyto údaje bylo možno publikovat veřejnými médii, je tato pokuta uložená žalobkyni ve své výši zcela nepřiměřená.

Při rozhodování o konkrétní výši pokuty má Úřad pro ochranu osobních údajů podle zákona přihlížet zejména k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání a k okolnostem, za nichž bylo protiprávní jednání spácháno.

Pro srovnání je možno uvést veřejně známé případy:

- je veřejně známo, že Úřad pro ochranu osobních údajů uložil pokutu ve výši 100 000,- Kč ústřednímu úřadu, který zveřejnil jména lidí ch v b n ě označovaných za členy jedné dříve vládnoucí politické strany, což mohlo vést k jejich pronásledování a dehonestaci, tedy k velmi závažnému následku,

- za nezabezpečení osobních údajů obviněných v trestním spisu s čitelnými osobními daty účastníků a zpřístupněných novinářům k zveřejnění v kauze bývalého poslance z trestního spisu, byla stanovena úřadem pokuta p o u h ý c h 10 000,- Kč, ačkoliv se jednalo opět o možnost velmi závažných následků pro zúčastněné osoby a výsledek samotného trestního řízení,

- za zveřejnění konkrétních výsledků v kauze trestního stíhání údajně předraženého nákupu kmenového vybavení pro jeden ústřední orgán (ministerstvo) byla uložena pokuta pouhých 16.000 Kč,

- za zveřejnění jmén a příjmení lidí, bydlících v bytech s regulovaným levnějším nájemným, - tedy s nedůvodnými výhodami, ačkoliv jsou poslanci, zastupitelé a vysocí úředníci státních úřadů - na webových stránkách veřejně přístupných uložil Úřad určitému sdružení pouhých 50 000,- Kč.

- jedna z nejvyšších pokut, které jsou známy, byla uložena žalovaným úřadem jedné obchodní společnosti, jenž v souvislosti s poskytováním půjček publikovala na svých internetových stránkách osobní údaje dlužníků, což vedlo k jejich vyslovenému ohrožení a zneužití těchto údajů k jejich vydírání, za což byla společnosti jí byla uložena pokuta ve výši p o u h ý c h 52 000 Kč.

Na rozdíl od případu žalobkyně, v e v š e c h těchto případech šlo o úmyslné zveřejňování na veřejně přístupných webových stránkách, ale především v e veřejnoprávních médiích tzv. citlivých údajů dotčených osob, a to za účelem závažného poškození osob, jejichž data

byla takto zveřejněna. Na rozdíl od projednávaného případu v tomto případě o nic takového nešlo, jak je shora popsáno, nešlo o žádný úmysl, nelze ani konstatovat, že by šlo o vyslovenou nedbalost, když k likvidaci určené záznamy omylem pracovníka se dostaly místo do drtiče papíru či ohně do komunálního odpadu.

Vzhledem k nízké nebezpečnosti projednávaného přestupku proti zákonu o ochraně osobních údajů ve srovnání s jinými případy deliktů proti ochraně osobních údajů, publikovanými v médiích a na veřejně přístupných webových stránkách, způsobenými úmyslně a s velkou společenskou nebezpečností, jedná se v tomto případě v rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů o pokutu uloženou ve vysoce nepřiměřené výši.

Uložením takto vysoké pokuty žalobkyni došlo ke značné a nepřijatelné disproporcii vzhledem k jiným pokutám uloženým žalovaným Úřadem pro ochranu osobních údajů za mnohem závažnější delikty, jak shora uvedeno. Úmysl zákonodárce ve správních záležitostech je veden především preventivním charakterem těchto postihů, nikoliv represemi a případnou likvidací osoby, jejíž přestupek je ve správním řízení projednáván.

Je možno konstatovat, že žalovaný Úřad pro ochranu osobních údajů nemusel v tomto případě ani žádnou pokutu žalobkyni ukládat, neboť samotné projednání přestupku a jednání s Policií ČR již bylo pro lékařku v jejím věku a dlouhé profesionální dráze velmi poučnou záležitostí, tedy byl vysoce splněn výchovný prevenční účinek tohoto postihu jeho samotným projednáním s odpovědnou osobou.

Důkaz: spis žalovaného Úřadu pro ochranu osobních údajů č. UOOU-06895/13

III. Návrh r o z h o d n u t í - petit:

Žalobkyně na základě shora uvedených skutečností
n a v r h u j e Městskému soudu v Praze, aby vydal podle § 78,zák. 150/2002 Sb.
tento

r o z s u d e k :

Rozhodnutí vydané předsedou Úřadu pro ochranu osobních údajů č. j. UOOU-06895/13-21 ze dne 28. února 2014
a rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů č.j. UOOU-06895/13-6 ze dne 14. prosince 2013

s e z r u š u j í .

Žalovaný Úřad pro ochranu osobních údajů je povinen uhradit žalobkyni náklady soudního řízení.

V Praze dne 30.dubna 2014

JUDr. Květoslava Štorkánová,
advokátka v plné moci